

af Bogholdergaardens Jorder er villig til gratis at afstaa indtil 1 Td. Land til Station og Udgangsvej til denne, og en Del Grundejere i Egnen ere villige til at yde indtil 3,000 Kr. som Bidrag til Udgifterne ved Anlægget. For Erlæggelsen af dette Bidrag ville solide Mænd i Blandelse være Garanter.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for offentlige Arbejder til Overvejelse.

90. Fra 126 Fiskere i Hals og paa de tilgrænsende Kyststrækninger om Anlæg af en Fiskerihavn ved Hals. (Indbragt den 27de Januar 1896 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, A. R. Sørensen).

Paa hele den 15—17 Mil lange Kyststrækning fra Frederikshavn til Grenaa findes der ikke en Havn, hvortil Fiskerfartøjer kunne ty under Storm og andre forekommende Tilfælde, og det, uagtet der paa den findes en talrig Fiskerbefolkning. For at Kyst- og Havnefiskeriet her kan trives, er det imidlertid navnlig nødvendigt, at der findes en saadan Havneplads, og alt peger da hen paa, at den bør være ved Hals. Paa hele Kysten i flere Mils Udstrækning, saavel Syd som Nord for Hals, er der ikke en Oplægningsplads for Fiskerfartøjerne; de maa søge ind i Fjordmundingen for at ankre, uagtet bl. a. derved under Vinterophold let risikeres en langvarig Indespærring, som vilde kunne undgaaes ved Indlægning i en Kysthavn. — Hvad de nuværende Havneforhold ved Hals angaar, da hævder Aalborg Havnevesen fra gammel Tid en Slags Højhedsret over Pladsen og Bandet der. En Landingsbro med en lille Havn for Lodseriets og Toldvesenets Baade opretholdes i en meget primitiv Skikkelse. Fiskerbefolkningens Baade maa lade sig nøje med den aabne Strand, idet en saakaldt Vinterhavn, „Blødens Bæle“, paa Grund af Mudder og Tang er i en saadan Stand, at ikke en Gang Fiskerfartøjer af 5½ Fods Dybtgaaende kunne lægge ind, medens for øvrigt Bælenes Brøstfældighed gør Anlæg og Ophold umulige. Gå ud for Hals By over Grunden er der imidlertid en udmærket Plads, hvor der gennem Grundens Uddybning og Opførelse af en Mole Vest for og i passende Afstand fra den nuværende Stigsbro med Lethed og uden uoverkommelige Udgifter kunde indrettes en Fiskerihavn, der vilde byde disse Kyststrækningers Fiskere et let tilgængeligt og sikkert Tilflugtssted under vanskelige Søforhold og som Vinteropholdssted, ligesom der let derfra vilde kunne tages ud paa Søen igen straks efter Isperiodens Ophør. Uden Statens Hjælp kan dette Foretagende imidlertid ikke sættes i Gang, da Aalborg Havnevesen i Konsekvens af sin hidtidige Holdning over for Forholdene ved Hals aldrig har villet foretage noget i denne Retning. Andragerne bede derfor samtidig Regering og Rigsdag om, at der ved Hjælp af Statsmidler maa blive anlagt en saadan Fiskerihavn, som nævnt, ved Hals.

Da Sagen bør finde sin Afgørelse gennem en samlet Overvejelse af de fra flere Sider rejste Spørgsmaal om Anlæg af Fiskerihavne paa forskellige Steder, gør Udvalget ingen Indstilling.

91. Fra Husmand S. C. Christensen af Højmark om en aarlig Understøttelse af Statsklassen. (Indbragt den 29de Januar 1896 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, S. C. Christensen.)

Andrageren, der har deltaget i Krigen 1864 og nu er i en Alder af henved 60 Aar samt fuldstændig lam i den ene Side af Kroppen, har mange Gange ansøgt om Understøttelse som Invalid, men stadig faaet Afslag, fordi Marsaggsforbindelsen mellem Felttjenesten og Invaliditeten ikke har ladet sig paavise. Han har nu hørt, at der aarlig paa Finansloven stilles en Sum til Raadighed for Ministeriet til Uddeling blandt gamle trængende og svagelige Krigere fra Felttogene, hos hvem den nævnte Marsaggsforbindelse